

Ως εκπρόσωπος της Πανελλαδικής Φιλοζωικής και Περιβαλλοντικής Ομοσπονδίας θα τοποθετηθώ για το άρθρο 29 του που προσθέτει στο άρθρο 20 του νόμου 4039/2012 τη παράγραφο 7 η οποία και θα ορίζει επί λέξει: «Στις περιπτώσεις των εγκλημάτων του παρόντος νόμου, ως πολιτικώς ενάγων μπορεί να παρίσταται αυτοτελώς και κάθε φιλοζωικό σωματείο που δραστηριοποιείται σε τοπικό ή εθνικό επίπεδο, ανεξάρτητα αν έχει υποστεί περιουσιακή ζημία, προς υποστήριξη της κατηγορίας και μόνο. Η σχετική δήλωση μπορεί να γίνει τόσο κατά τη διαδικασία όσο και στο ακροατήριο, σύμφωνα με το άρθρο 84 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας»

Σύμφωνα με το αρθρο 16 του ν. 4039/2012 απαγορεύεται ο βασανισμός, η κακοποίηση, η κακή και βάνουση μεταχείριση οποιουδήποτε είδους ζώου, καθώς και οποιαδήποτε πράξη βίας κατ' αυτού, όπως ιδίως η δηλητηρίαση, το κρέμασμα, ο πνιγμός, το κάψιμο, η σύνθλιψη και ο ακρωτηριασμός. Οι παραβάτες δε τιμωρούνται, όπως προβλέπει το αρ. 20 παρ. 2 με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες (5.000) έως δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ

Στη χώρα μας καθημερινά κακοποιούνται δεκάδες ζώα, από αυτά τα περιστατικά δε, για ελάχιστα γίνονται καταγγελίες και οδηγούνται στις δικαστικές αίθουσες.

Σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΑΣ το πρώτο εξάμηνο του 2016 σχηματίστηκαν πάνω από 940 δικογραφίες για κακοποίηση, βασανισμό και θανάτωση ζώων και συνελήφθησαν 156 άτομα, το ίδιο χρονικό διάστημα οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας κλήθηκαν να διαχειριστούν 1.060 καταγγελίες. Σημειωτέον πως έχει διαπιστωθεί πως η κακοποίηση ζώων είναι προθάλαμος για την ενδοοικογενειακή βία και γενικά τα εγκλήματα κατά των ανθρώπων.

Τα δε νούμερα για τα προηγούμενα χρόνια μαρτυρούν την αύξηση των κρουσμάτων και καταδεικνύουν πως η βία στα ζώα είναι κοινωνική μάστιγα. Και παρόλο που όπως εξεθεσα ανωτέρω τα νούμερα αυτά δεν είναι ενδεικτικά του πραγματικού αριθμού των κακοποιήσεων καθόσον τα περισσότερα εγκλήματα κατά των ζώων συγκαλύπτονται, δεν καταγγέλλονται, ή ο δράστης δεν εντοπίζεται.

Μέχρι τώρα το δικαίωμα παράστασης πολιτικής αγωγής σε δίκη κακοποίησης ή θανάτωσης ζώου έχει ο ιδιοκτήτης του ζώου ως αμέσως ζημιωθείς, ωστόσο τι γίνεται στις περιπτώσεις που ο ίδιος ο ιδιοκτήτης του ζώου το κακοποιεί? Όπως έχει παρατηρηθεί σε ένα μεγάλο ποσοστό τις κακοποιήσεις τις κάνουν οι ιδιοκτήτες ζώων και δη τις παθητικές κακοποιήσεις.

Και στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω τη διαφορά μεταξύ της ενεργητικής από τη παθητική κακοποίηση όπως την έχει αναφέρει ο Αντιεισαγγελέας του ΑΠ Ρούσσοσ Εμμανουήλ Παπαδάκης στην εγκύκλιο 1/13 του 2013 όπου ενδεικτικά επισημαίνει ότι παθητική κακοποίηση θεωρείται η μη παροχή κατάλληλου καταλύματος, η έλλειψη νερού, φαγητού και εν γένει η παραβίαση των κανόνων ευζωίας του ζώου.

Οπότε παραμένει αναπάντητο τι γίνεται όταν ο ίδιος ο ιδιοκτήτης κακοποιεί το ζώο του.

Και επίσης Τι γίνεται στις περιπτώσεις που ένα ζώο χωρίς ιδιοκτήτη, ένα αδέσποτο ζώο κακοποιείται? Αυτό πρέπει να μείνει ανυπεράσπιστο στο δικαστήριο?

Αυτό το κενό νόμου λοιπόν έρχεται να καλύψει αυτή η διάταξη και να δώσει με τον τρόπο αυτό το δικαίωμα παραστασης πολιτικής αγωγής στα φιλοζωικά σωματεία. Το δικαίωμα να

μπορούν να παρίστανται τα σωματεία για την υποστήριξη της κατηγορίας, για την υπεράσπιση του κακοποιημένου ζώου. Για ένα ζώο που μέχρι τώρα είναι τελείως ανυπεράσπιστο και έχει υποστεί αδικαιολόγητη βία.

Δέκτες όλων αυτών των καταγγελιών κακοποίησης είναι κυρίως τα φιλοζωικά σωματεία που προσπαθούν με ίδιες δυνάμεις και εκ των ενόντων να δώσουν λύση και σε τέτοια ζητήματα και να παρέχουν προστασία, φιλοξενία και ιατρική φροντίδα άμεσα στα κακοποιημένα ζώα.

Η ΠΦΠΟ και όλη φιλοζωική κοινότητα αποτελείται από ενεργά μέλη των τοπικών κοινωνιών που δίνουν καθημερινά έναν μεγάλο αγώνα για τη προστασία των ζώων σε δύσκολους καιρούς που οι αρμόδιοι φορείς δεν διαθέτουν τους απαιτούμενους πόρους.

Για το λόγο αυτό και για τη κάλυψη ενός νομοθετικού κενού από αυτούς που κατεξοχήν γνωρίζουν το αντικείμενο και είναι σε καθημερινή επαφή με τα ζώα θα πρέπει να ψηφισθεί σε δίκες κακοποίησης ζώων το δικαίωμα παραστασης πολιτικής αγωγής των φιλοζωικών σωματείων προς υποστήριξη της κατηγορίας και μόνο.

Σε μία χωροχρονική συγκυρία για τη χώρα μας που δεν είναι εύκολο να διατεθούν οι απαιτούμενοι πόροι για τη διαχείριση των ζώων, που η φιλοζωική κοινότητα έχει κυρίως σκύψει πάνω από το πρόβλημα και έχει αναλάβει με δική της μέσα τη προστασία των ζώων και σε μία χώρα που προβάλλει το πολιτισμό ως πρωταρχική της αξία δε μπορούμε να δεχόμαστε τέτοια φαινόμενα κακοποίησης ζώων και συχνά ειδεχθούς.

Πρέπει να δώσει η Πολιτεία το βήμα της υπεράσπισης των κακοποιημένων ζώων στα δικαστήρια και με τον τρόπο αυτό να περάσει ένα μήνυμα φιλοζωικής συνείδησης στο μέσο πολίτη.

Το δικαίωμα παράστασης πολιτικής αγωγής και η συμμετοχή στη ποινική δίκη του φιλοζωικού σωματείου θα συμβάλλει στην καλύτερη απονομή της δικαιοσύνης.

Δε μπορώ να φανταστώ ότι μπορεί να υπάρχει ένας μέσα σε αυτή την αίθουσα, ανεξάρτητα από πολιτικές πεποιθήσεις, που πιστεύει ότι δεν θα έπρεπε να δοθεί το δικαίωμα παραστασης πολιτικής αγωγής σε δικές κακοποίησης των ζώων, δεσποζόμενων και αδέσποτων και με το τρόπο αυτό να στερήσει την υπεράσπιση ενός κακοποιημένου ζώου.